

بررسی میزان شیوع افسردگی، اضطراب و ترس مرضی در دوران بارداری در شهر اهواز

دکتر محمد حسن گرجی زاده^{*}، بهنام مکوندی^{**}

چکیده

هدف از اجرای این پژوهش، تعیین میزان شیوع افسردگی، اضطراب و ترس مرضی در دوران بارداری در شهر اهواز می‌باشد. برای این منظور ۳۶۰ نفر از زنان باردار مراجعه کننده به درمانگاهها، بیمارستانهای دولتی و مطب‌های خصوصی در فاصله دی ماه ۱۳۷۶ تا خرداد ۱۳۷۷ که به روش تصادفی خوشای انتخاب شده بودند و ۶۰ نفر زن غیر باردار از میان مراجعه کنندگان به مراکز بهداشت، مطب‌های خصوصی متخصصان زنان و مامایی و بیمارستانهای دولتی به عنوان گروه گواه برگزیده شده بودند به کمک پرسشنامه چند‌وجهم شخصیتی مینی‌سوتا مورد بررسی قرار گرفتند. داده‌های بدست آمده به کمک روش‌های آمار توصیفی و آزمون خی دو مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج نشان داد که هیچگونه تفاوت معنی‌داری از نظر افسردگی، اضطراب و ترس مرضی در سه ماهه اول، دوم و سوم بارداری وجود ندارد. همچنین بین دو گروه آزمایشی (زنان باردار) و گروه گواه (زنان غیر باردار) تفاوت معنی‌داری از نظر افسردگی، اضطراب و ترس مرضی در تمام دوره دیده نشد.

کلید واژه: افسردگی، اضطراب، ترس مرضی، بارداری، سلامت روانی، MMPI

بارداری برای بیشتر خانمهای لذت بخش است ولی در برخی با تشییش، نگرانی، افسردگی، اضطراب و دیگر اختلالهای روانی همراه است (همان جا) بررسی این اختلالها در این مقاله مورد توجه قرار گرفته است. بسیاری از خانمهای نگران طبیعی بودن فرزند خود می‌باشند. به ویژه

تأمین بهداشت زنان باردار نه تنها بعد جسمی بلکه ابعاد روانی و اجتماعی را نیز در بر می‌گیرد. در ایران بهداشت روانی در دوران بارداری به اندازه مسایلی مانند برنامه تنظیم خانواده، واکسیناسیون، بهداشت کودکان و هموفیلی، مورد توجه و بررسی قرار نگرفته است (افشاری منفرد، بوالهری، باقری یزدی، ۱۳۷۶). از آنجا که دوران

* متخصص زنان و مامایی، عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی اهواز، اهواز، کیان پارس، فلکه سوم، خیابان سوم غربی، پلاک ۷۰

** کارشناس ارشد روانشناسی، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی اهواز کمپلو، خیابان لشکر، خیابان اعتمادی، پلاک ۴۲/۱

پژوهش انجام دادند و دریافتند که زنان در طول بارداری بیشتر از همسرانشان حالات افسردگی را تجربه می‌کنند. همچنین پارلبرگ^(۲۶)، ونیجرهوت^(۲۷)، پاسچیر^(۲۸)، هینین^(۲۹) و دکر^(۳۰) نشان دادند که عوامل روانی - اجتماعی پیش بینی کننده سلامت مادر و پیامدهای بارداری است. هدف از انجام پژوهش حاضر بررسی میزان شیوع افسردگی، اضطراب و ترس مرضی در دوران بارداری بوده و بر پایه فرضیه‌های زیر اجرا گردیده است.

۱- میزان شیوع افسردگی در مراحل مختلف بارداری متفاوت است.

۲- میزان شیوع اضطراب در مراحل مختلف بارداری متفاوت است.

۳- میزان شیوع ترس مرضی در مراحل مختلف بارداری متفاوت است.

روش

این پژوهش از نوع پژوهش‌های مقطعی - توصیفی است. جمعیت آماری پژوهش را زنان باردار مراجعت کننده به مراکز پزشکی و بهداشت اهواز تشکیل می‌دهند. آزمودنیهای پژوهش را ۳۶۰ زن باردار که با روش نمونه گیری تصادفی خوشای از چهار بیمارستان دولتی، چهار مرکز بهداشت، چهار مطب خصوصی (متخصص زنان و

اگر احتمال ناهنجاری مادرزادی نیز وجود داشته باشد (مسایلی مانند مصرف دارو یا تابش اشعه ایکس در دوره بارداری). همچنین با نزدیک شدن دوران زایمان ممکن است تصور زن از بدن خود تغییر یافته نگران نیایی ظاهری خود شود. مسایل دیگری مانند درد زایمان، نگهداری از بچه و تغییرات مربوط به نوع زندگی جدید می‌تواند نگرانیهای یاد شده را افزایش دهد (شلدون^(۱) و آروین^(۲)، ۱۹۹۱).

در پژوهش که بوسیله ایکسو^(۳) (۱۹۹۴) انجام گرفت، بهداشت روانی ۸۱ زن در ۴ تا ۹ ماهگی بارداری و ۹۱ زن غیر باردار به کمک مقیاس SCL-90-R مورد سنجش قرار گرفت. نتایج نشان داد که زنان باردار دارای وسوس، حساسیت در روابط متقابل، استرس، خصوصت، ترس مرضی، لجاجت و عوامل روانشناختی بیشتری نسبت به زنان غیر باردار بودند. بطور کلی این بررسی نشان داد که زنان باردار از سلامت روانی خوبی برخوردار نبوده‌اند. از سوی دیگر برخی از پژوهشها نشان داده‌اند که به هنگام آگاهی زنان از بارداری خود، دچار اضطراب و حالت دوگانگی عاطفی می‌گردند (نوتمن^(۴) و نادلسون^(۵)، ۱۹۸۱ و تورنر^(۶) و آیزی^(۷)، ۱۹۷۸).

در پژوهش که توسط کولینس^(۸)، دانکل^(۹)، لوبل^(۱۰) و اسکریمشاو^(۱۱) (۱۹۹۳) در مورد تأثیر حمایت اجتماعی در دوران بارداری انجام گرفت نشان داده شد، زنانی که حمایت اجتماعی بیشتری دریافت می‌کردند افسردگی و مشکلات کمتری را در دوران بارداری تجربه می‌کردند. نتایج پژوهش دیمیتايري^(۱۲)، لسارتس^(۱۳)، نیجس^(۱۴) و ون - آسچ^(۱۵) (۱۹۹۵) نشان داد که کمبود حمایت اجتماعی باعث افسردگی در شش ماه نخست بارداری شده است. کوهن^(۱۶)، سیچل^(۱۷)، فاراوان^(۱۸)، رویرتسون^(۱۹)، دیموک^(۲۰) و روزن بام^(۲۱) (۱۹۹۶) نشان دادند که برخی از زنان در طول دوره بارداری هراس را تجربه می‌کنند. آریایس^(۲۲)، کومار^(۲۳)، باروس^(۲۴) و فایگویرید^(۲۵) (۱۹۹۶) درباره میزان افسردگی در زنان در طول دوره بارداری و پس از زایمان در کشور پرتغال

1-Sheldon	2-Irwin
3-Xu	4-Notman
5-Nadeleon	6-Turner
7-Izzi	8-Collins
9-Dunkell	10-Lobel
11-Scrimshaw	12-Dem
13-Lenaerts	14-Nijs
15-Van Assche	16-Cohen
17-Sichel	18-Faraone
19-Robertson	20-Dimock
21-Rosenbaum	22-Arelas
23-Kumar	24-Barros
25-Figueiredo	26-Parliberg
27-Vingerhoets	28-Passchier
29-Heinen	30-Dekker

بطور کلی بیماری روانی در دوران بارداری کمتر بروز می‌کند به ویژه در زنان بارداری که از حمایت اجتماعی بخوردار می‌باشند. نوع بیماری روانی بیشتر بر اساس تاریخچه زندگی بیمار تعین می‌شود تا بارداری به تنها بی.

یافته‌های پژوهش نشان داد که میانگین، انحراف معیار و واریانس شمار بارداریها به ترتیب $2/22$ ، $1/38$ و $1/92$ و در مورد بارداریها منجر به سقط به ترتیب $0/176$ ، $0/471$ و $0/222$ بوده است. این ارقام در مورد شمار فرزندان زنده به ترتیب $1/76$ ، $1/063$ و $1/13$ گزارش گردید. آزمون خن دو تفاوت معنی داری را از نظر میزان علاقه‌مندی به بارداری در سه دوره اول، دوم و سوم بارداری نشان نداد (جدول ۱).

جدول ۱- فراوانی و درصد آزمودنیهای گروه آزمایشی بر حسب میزان علاقه‌مندی به بارداری ($N=360$).

میزان علاقه‌مندی	فراوانی	درصد
در حد نفرت	۲۹	۸/۱
کم	۳۴	۹/۴
متوسط	۱۰۷	۲۹/۷
زياد	۶۸	۱۸/۹
غایلی زیاد	۱۲۲	۳۲/۹

تابع بدست آمده نشان داد که میزان علاقه‌مندی در شمار بیشتری از آزمودنیها در حد متوسط (جمعماً 107 مورد) قرار دارد. نفرت از بارداری در سه ماهه اول 4 مورد، سه ماهه دوم 10 مورد و سه ماهه سوم 15 مورد بود. به بیان دیگر هر چه فرد به زمان زایمان نزدیک‌تر شده میزان نفرت وی از بارداری بیشتر شده است (جدول ۲).

مامایی)، 30 نفر از هر مرکز (10 نفر از بین زنان باردار $1-2$ ماهه، 10 نفر $3-6$ ماهه و 10 نفر $6-9$ ماهه) انتخاب شدند، تشکیل می‌داد. همچنین 60 نفر زن غیر باردار از میان زنان متاهل مراجعه کننده به مرکز بهداشت، مطب‌های خصوصی مستخصمان زنان و مامایی و بیمارستانهای دولتی به عنوان گروه گواه برای مقایسه میزان شیوع افسردگی، اضطراب و ترس مرضی در زنان باردار و غیر باردار بصورت تصادفی انتخاب شدند.

برای گردآوری داده‌های پژوهش پرسشنامه MMPI^(۱) به کار گرفته شد (اخوت، شاملو و نوع پرست، 1353 ، به نقل از اخوت و دانشمند، 1357). این پرسشنامه دارای سه مقیاس روانی "L" (صدقای آزمودنی در پاسخگویی به آزمون)، "F" (فهم سوالات، عدم همکاری و اضطراب آزمودنی) و "K" (مقاومت آزمودنی در برایر سوالات آزمون) و هشت خرده مقیاس بالینی است. از آزمودنیها نتوانسته شد تا به پرسشنامه پاسخ دهند. همچنین سه، سطح تحصیلات، شغل، شغل همسر، بارداری چندم، شمار فرزندهای زنده، شمار زایمان‌های قابل زنده ماندن و آخرین زایمان آزمودنی‌های گروه گواه و آزمایشی تعیین شد. داده‌های پژوهش به کمک آزمون خن دو مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

جهت رعایت راز داری و اطمینان خاطر آزمودنی‌ها، از آنان خواسته شد که نام و نام خانوادگی خود را روی پرسشنامه ننویسند، همچنین به آنان اطمینان داده شد که به هیچ وجه اطلاعات بصورت خام و مشخص در اختیار دیگران قرار داده نخواهد شد.

یافته‌ها

برای تعیین میزان تأثیر سه بر خرده مقیاس‌های آزمون MMPI، دو گروه آزمایش و گواه به دو گروه سنی زیر 25 سال و بالای 25 سال تقسیم شدند. تجزیه و تحلیل داده‌های پژوهش تفاوت معنی داری در آزمودنی‌های دو گروه پژوهش از نظر سطح تحصیلات، شغل، شغل همسر آنان نشان نداد.

جدول ۲- فراوانی و درصد آزمودنیهای گروه آزمایشی بر حسب میزان علاقمندی به بارداری در سه ماهه اول، دوم و سوم بارداری ($N=360$).

میزان علاقمندی	سه ماهه اول						سه ماهه دوم						سه ماهه سوم						جمع	
	فرابانی	درصد	فرابانی	درصد	فرابانی	درصد	فرابانی	درصد	فرابانی	درصد	فرابانی	درصد	فرابانی	درصد	فرابانی	درصد	فرابانی	درصد	فرابانی	درصد
در حد نقرت																			۲۹	۲/۲
کم																			۳۲	۲/۲
متوسط																			۱۰۷	۱۰
زیاد																			۶۸	۶/۱
خیلی زیاد																			۱۲۲	۱۰/۸

مورد تأیید قرار نگرفته است.

آزمون خی دو در سطح کم و متوسط (بهنجار) و زیاد (مرضی) در دو گروه آزمایشی و گواه تفاوت معنی داری را نشان نداد (جدول ۴).

جدول ۴- خلاصه نتایج آزمون خی دو و نمره آزمون فیشر در دو سطح کم و متوسط (بهنجار) و زیاد (مرضی) در خرده مقیاس های بالینی آزمون MMPI در دو گروه آزمایشی و گواه ($N=420$).

خرده مقیاسها	نمره خی دو	درجه	سطح	نمره آزمون
آزادی	معنی داری	فیشر		
۰/۷۵۳	N.S.	۱	D	۰/۳۰۶
۰/۸۹۸	N.S.	۱	Pt	۰/۱۱۵

بحث در یافته ها

هدف این بررسی تعیین میزان شیوع افسردگی، اضطراب و ترس مرضی در زنان باردار در شهر اهواز بود. آزمون خی دو نشان داد که در سه ماه اول، دوم و سوم بارداری از نظر میزان شیوع افسردگی، اضطراب و ترس مرضی تفاوت معنی داری وجود ندارد. همچنین این بررسی نشان داد که بین دو گروه آزمایشی و گواه تفاوت معنی داری از نظر میزان شیوع افسردگی، اضطراب و ترس مرضی بجز در خرده مقیاس Pa (پارانویا) دیده نشد.

نتایج بدست آمده همچنین نشان داد که ۷ نفر (۱/۷٪) از آزمودنی ها پیش از بارداری مبتلا به اختلالهای روانی بوده اند و ۴۱۳ نفر (۹۸/۳٪) اختلال روانی نداشته اند.

آزمون خی دو در سه ماهه اول، دوم و سوم در سه سطح کم، متوسط و زیاد (مرضی) در خرده مقیاس های D و Pt آزمون MMPI تفاوت معنی داری نشان نداد.

آزمون خی دو بطور جداگانه روی داده های پژوهشی گروه آزمایشی در بعدهای افسردگی، اضطراب و ترس مرضی (D, Pt) و گروه گواه در خرده مقیاس های مربوطه اجرا گردید.

همچنین مقایسه دو گروه آزمایشی و گواه در خرده مقیاس های افسردگی، اضطراب و ترس مرضی تفاوت معنی داری را نشان نداد.

آزمون خی دو در سه سطح کم، متوسط و زیاد (مرضی) در خرده مقیاس های D و Pt آزمون MMPI بین دو گروه آزمایشی و گواه تفاوت معنی داری نشان نداد. همانطوری که در جدول ۳ دیده می شود هیچ یک از ۳ فرضیه پژوهش

جدول ۳- نتایج آزمون خی دو در سه ماهه اول، دوم و سوم در دو سطح کم و متوسط (بهنجار) و زیاد (مرضی) در خرده مقیاس های بالینی آزمون Pt و D آزمون MMPI ($N=360$).

بالینی MMPI	معنی داری	سطح	درجه آزادی	نمره خی دو	خرده مقیاس های
			D	۰/۵۲۵	N.S.
			Pt	۱/۳۵۶	N.S.

بنابراین هیچ یک از سه فرضیه پژوهش که بر اساس خرده مقیاس‌های آزمون MMPI تدوین شده بودند تأیید نگردید. دلیل این امر را شاید حمایت‌های خانواده (همسر و اطرافیان) از زنان باردار دانست. از سوی دیگر بارداری در فرهنگ ما به عنوان یک تحول و رویداد خوشایند تلقی می‌شود و زنان باردار مشکلات این دوره را به دلیل همکاری خوب اطرافیان تحمل می‌کنند. یافته‌های بدست آمده از این پژوهش با تاییج پارلبرگ و همکاران (۱۹۹۶) که نشان دادند نشانه‌های افسردگی در هنگام بارداری با متغیرهای منفی اجتماعی - روانی به ویژه ناخشنودی از حمایتهای اجتماعی همراه می‌باشد، همخوانی دارد.

بطور کلی بیماری روانی در دوران بارداری کمتر بروز می‌کند به ویژه در زنان بارداری که از حمایت اجتماعی برخوردار می‌باشند. نوع بیماری روانی بیشتر بر اساس تاریخچه زندگی بیمار تعیین می‌شود تا بارداری به تنها یعنی خانمهایی که با سابقه بیماریهای روانی شدید باردار می‌شوند در صورتی که در مرحله بهبود موقتی بیماری باشند یا بیماری آنها بخوبی شناسایی و درمان شده باشد معمولاً اختلالهای روانی آنها شدت نمی‌یابد و در طول بارداری دوباره عود نمی‌کند.

نبودن یک گروه گواه خارج از مراکز درمانی یکی از محدودیتهای پژوهش بوده است که امید می‌رود در پژوهش‌های آینده مورد توجه قرار گیرد. پیشنهاد می‌شود با استفاده از ابزارهای دیگری از جمله SCL-90-R جامعه پژوهش مورد بررسی قرار گیرد و آزمودنیهای بیشتری در گروه گواه مورد بررسی قرار گیرند. همچنین پیشنهاد می‌شود شیوع اختلالهای روانی در مراحل گوناگون بارداری با روش پژوهش‌های طولی مورد بررسی قرار گیرد.

سپاسگزاری

- متناسب**
- اغوت، ولی ا... و دانشمند، لقمان (۱۳۵۷). ارزشیابی شخصیت. تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
- افشاری منفرد، زاله؛ بوالهربی، جعفر؛ باقری یزدی، سیدعباس (۱۳۷۶). برسی همه گیری اختلالات روانی از بین بیماران مراجعه کننده به درمانگاههای عمومی شهر سنان. مجله طب و تزکیه، شماره ۲۶، ۱۱-۱۰.
- Areias, M. E., Kumarr, r., Barros, H., & Figueiredo, E. (1996). Comparative incidence of depression in women and men, during pregnancy and after child birth. *British Journal of Psychiatry*, 169, 30-35.
- Cohen, L. S., Sichel, D. A., Faraone, S. V., Robertson, L., Dimmock, J. A., & Rosenbaum, J. F. (1996). Course of Panic disorder during pregnancy and the psychiatry, *American Journal of Psychiatry*, 153, 950-54.
- Collins, N. L., Dunkel, S. C., Lobel, M., & Scrimshaw, S. C. (1993). Social support in pregnancy. *Journal of Personality and Social Psychology*, 65, 1243-1258.
- Demeyttenaere, K., Lenaerts, H., Nijs, P., & Van Assche, F. A. (1995). Individual coping style and psychological attitudes during pregnancy and predict depression levels during pregnancy and during postpartum. *American Journal of Psychiatry*, 91(2) 95-102.
- Notman, M. T., & Nadelson, C. C. (1981). Reproductive crisis. In A. Brodsky, R. Hare Mustin (Eds.) *Women and psychotherapy*. New York: Guilford Press.
- Paarlberg, K. M., Vingerhoets, A., Passchier, J., Heinen, A. G., & Dekker, G. A. (1996). Psychosocial factors as predictors of maternal well-being and pregnancy related complaints. *American Journal of Psychology*, 17, 93-102.
- Scheldon, H. C., Irwin, R. M. (1991). *Complications of*

بدینوسیله از معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی اهواز به خاطر همکاری و حمایت مالی در اجرای پژوهش سپاسگزاری می‌شود.

Pregnancy: Medical, surgical, gynecologic, psychosocial and perinatal. New York: Williams and Wilkins.

Turner, M. F., Izzi, M. H. (1978). *The cope story: Service to pregnancy and postpartum and women.* In C. C., Nadelson, M. Notman (Eds.) *The woman patient, medical and psychological interfaces. Sexual and productive aspects of women's health.* New York: Plenum Press.

Xu, P. F. (1994). Study on the psychological characters of pregnant women and nursing applications: *Chung-Hua-Hu-LJ-Tsa-Chih* 5:29 515-518.

داروهای نورولپتیک غیر معمول و رایج: کیفیت زندگی از دید بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیا

در این بررسی بیماران تحت درمان با داروهای غیر معمول کیفیت زندگی خود را (شامل کیفیت عمومی، سلامت جسمانی، زندگی اجتماعی و زندگی روزمره) بطرز چمشگیری بالاتر از کسانی دانستند که با داروهای رایج تحت درمان بودند. کیفیت زندگی بیماران تحت درمان با کلوزاپین یا رسپریدون بالاتر از کیفیت زندگی بیماران تحت درمان با آنتی پسیکوتیکهای کلاسیک گزارش گردیده است.

British Journal of Psychiatry (1997)